

Sygn. akt IV U 23/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 września 2015r. w S.

odwołania L. Ż. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 27 listopada 2014 r. Nr (...)

w sprawie L. Ż. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje L. Ż. prawo do emerytury od dnia 24 października 2014r.

Sygn. akt IV U 23/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27.11.2014 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. działając na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) oraz § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., Nr 8, poz. 43 ze zm.) odmówił ubezpieczonemu L. Ż. prawa do emerytury. Swoją decyzję organ rentowy uzasadniał tym, iż ubezpieczony nie udowodnił, by na dzień 1.01.1999 r. legitymował się 15-letnim okresem pracy w warunkach szczególnych.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł L. Ż. (2), który domagał się jej zmiany i przyznania mu emerytury od dnia złożenia wniosku. Ubezpieczony podniósł, iż organ rentowy niezasadnie nie zaliczył do okresu pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia w (...) sp. z o. o. z siedzibą w S. w okresie od 23.08.1994 r. do 2.01.1997 r. oraz od 7.01.1997 r. do 31.12.1998 r. W wyżej wymienionych okresach ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze wykonywał pracę na stanowisku spawacza (odwołanie k. 1-4).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy powołał się na argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji, wskazując m. in., iż w wydanym ubezpieczonemu świadectwie pracy wskazano, że w spornym okresie wykonywał on pracę na dwóch różnych stanowiskach: spawacza oraz szlifierza (odpowiedź na odwołanie k. 5-6).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 10.10.2014 r. L. Ż. (2), ur. (...), wystąpił do (...) Oddział w S. z wnioskiem o przyznanie emerytury w wieku obniżonym. Ubezpieczony wskazał, iż nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (k. 1-4 a. e.). Do powyższego wniosku ubezpieczony dołączył świadectwo pracy wystawione przez (...) Sp. z o. o. w upadłości likwidacyjnej w S. oraz świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych (k. 10-16 a. e.). Ze świadectwa pracy wydanego w dniu 23.05.2013 r. (k. 16 a. e.) wynika, iż ubezpieczony w okresie od 23.08.1994 r. do 2.01.1997 r. oraz od 7.01.1997 r. do 31.12.1998 r. był zatrudniony na stanowisku spawacza oraz szlifierza, krajacza metali tarczą ścierną. ZUS zaliczył L. Ż. na dzień 1.01.1999 r. staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat, w tym 13 lat 9 miesięcy i 27 dni zatrudnienia w warunkach szczególnych. Organ rentowy nie zaliczył ubezpieczonemu do pracy w wyżej wymienionych warunkach zatrudnienia w okresie od 23.08.1994 r. do 2.01.1997 r. oraz od 7.01.1997 r. do 31.12.1998 r. Wobec powyższego, zaskarżoną decyzją z dnia 27.11.2014 r., organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury (k. 32 a. e.).

W dniu 24.11.2014 r. ubezpieczony złożył do ZUS oświadczenie o przekazaniu środków zgromadzonych w OFE na rzecz dochodów budżetu państwa (k. 32 a. e.).

W okresie od 23.08.1994 r. do 2.01.1997 r. oraz od 7.01.1997 r. do 31.12.1998 r. ubezpieczony pracował na stanowisku spawacza, w pełnym wymiarze, na podstawie umowy o pracę, w Zakładzie Produkcji (...) Sp. z o. o. w S., pomimo, iż w treści angażu stwierdzono, że L. Ż. (2) pracował był zatrudniony jako spawacz-szlifierz. Do zadań ubezpieczonego wyłącznie należało gazowe spawanie części do podzespołów samochodów marki P., takich jak m. in. haki holownicze, wsporniki, łączniki hamulców. Powyższe odbywało się w wydziale produkcyjnym W-1, gdzie również zatrudnieni byli szlifierze. Wskazane czynności spawalnicze L. Ż. (2) wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy. Zdarzało się, iż ubezpieczony był oddelegowany na okresy kilkudniowe do wykonywania innych prac lub zastępował pozostałych pracowników w okresie ich nieobecności. L. Ż. (2) otrzymywał dodatki za pracę w warunkach szkodliwych. W (...) Sp. z o. o. w S. w okresie pracy ubezpieczonego, było zatrudnionych wyłącznie dwóch spawaczy, po jednym na każdą zmianę. We wskazanym zakładzie pracy istniała praktyka wpisywania pracownikom wielozłonowych stanowisk w angażach. Powyższe miało na celu ograniczenie liczby badań okresowych pracowników do wykonywania innego rodzaju prac, które były świadczone w ramach wydziału (zeznania ubezpieczonego k. 16-16v, 25v, zeznania świadków L. K. i P. F. k. 24v-25, dokumenty pracownicze znajdujące się w aktach osobowych).

Sąd uznał, iż odwołanie ubezpieczonego jest zasadne.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na ustalenie, iż w kwestionowanym przez ZUS okresie, tj. od 23.08.1994 r. do 2.01.1997 r. oraz od 7.01.1997 r. do 31.12.1998 r. L. Ż. (2) pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku spawacza. Powyższe wynika z zeznań złożonych przez ubezpieczonego jak i świadków L. K. i P. F.. Sąd uznał, iż zeznania złożone w niniejszej sprawie stanowią wiarygodny dowód w sprawie. Są one logiczne i spójne. Pierwszy z wymienionych świadków był w latach 90-tych kierownikiem wydziału mechanicznego, drugi zaś pracował od 1985 r. do 2011 r. jako spawacz. Zeznań wynika, iż wyłącznym zadaniem ubezpieczonego było spawanie gazowe części do podzespołów samochodowych. Wskazać przy tym należy, iż ubezpieczony miał uprawnienia do pracy na stanowisku spawacza, o czym świadczy przedstawiona przez niego kserokopia książki spawacza (k. 14-15). Na wydziale, na którym pracował L. Ż. (2), zatrudnieni byli również szlifierze. Jak wynika ze złożonych zeznań, w (...) Sp. z o. o. w S., większości spośród zatrudnionych osób wpisywano w angażach kilka stanowisk pracy pomimo, iż w rzeczywistości pracowali na jednym z nich. Podkreślić przy tym należy, iż decydujące znaczenie dla kwalifikacji pracy jako pełnionej w warunkach szczególnych, ma, nie treść dokumentów pracowniczych, lecz rodzaj rzeczywiście wykonywanej pracy. W przypadku ubezpieczonego było nim zatrudnienie na stanowisku spawacza. Niezależnie od powyższego wskazać należy, iż w przypadku L. Ż. (1) oba stanowiska wymienione w świadectwie pracy, należą do

kategorii pracy w warunkach szczególnych. Praca spawacza została bowiem wymieniona w załączniku do powołanego wyżej rozporządzenia z dnia 7.02.1983 r. w dziale XIV poz. 12, zaś stanowisko szlifierza w dziale III poz. 78.

Jak jest przyjmowane, w sytuacji, gdy osoba świadczyła kilka rodzajów prac w warunkach szczególnych, wystarczającym jest, by suma czasu pracy na wymienionych stanowiskach mieściła się w pełnym wymiarze czasu pracy. Na marginesie więc należy dodać, iż nawet jeśli przyjąć, że ubezpieczony sporadycznie wykonywał pracę szlifierza, to i tak powyższy fakt nie stoi na przeszkodzie uznaniu wykonywania przez niego pracy w warunkach szczególnych w pełnym wymiarze czasu pracy.

Po zsumowaniu wskazanych okresów z czasem uznanym przez ZUS jako praca świadczona w szczególnych warunkach, stwierdzić należy, iż ubezpieczony spełniła wymóg co najmniej 15 lat zatrudnienia w przywołanych warunkach na dzień 01.01.1999 r.

Uznać zatem należy, iż L. Ż. (2) od 24.10.2014 r., tj. dnia w którym ukończył 60 lat życia, spełniał wszystkie warunki określone w art. 184 ust. 1 i 2 ustawy o FUS w zw. z § 3 i § 4 ust. 1 pkt. 1 i 3 cyt. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. do przyznania emerytury w wieku obniżonym. Tym samym, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do dochodzonego świadczenia.

Wobec powyższego, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.